

Men den måde, det bliver skildret på fra bl.a. hr. Holger K. Niensens side, er, som om vi sidder fuldstændig apatiske i både Danmark og USA, og det passer jo ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sidste spørgsmål fra hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Men det er jo der, hvor det i virkeligheden bliver interessant.

Når det drejer sig om USA, fraskriver man sig på forhånd enhver mulighed for at gøre noget. Jo, man kan da snakke med dem, og vi er gode venner og alt det der. Det er så det, men når det drejer sig om mere håndfaste initiativer, hvor man også kan forestille sig, at USA kommer på anklagebænken i det internationale retssystem, så er det, som om hr. Søren Espersen ikke kan forestille sig det. Kan det overhovedet lade sig gøre? Det er jo vores ven, og det er helt utænkeligt, ikke sandt?

Det er der, jeg synes, at vi er nødt til at tænke lidt anderledes med udgangspunkt i, at USA jo ikke er Guds bedste barn her på Jorden. Jeg siger ikke, at USA altid er Guds værste barn, men USA er heller ikke altid Guds bedste barn. Og selvfølgelig skal USA ligesom alle andre lande kunne behandles i det internationale retssystem, som vi har.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Man kan forestille sig en masse ting. Man kan såmænd også forestille sig en stor international retssag mod USA. Man kan forestille sig alt.

Men jeg mener bare, at man skal se på, hvad der er realistisk og så også have en fornemmelse af, at det her er komplicerede ting, og det er den lille detalje, jeg mener slet ikke bliver taget i betragtning.

Men for at vende tilbage til Guantánamofangerne, så skrives der jo lange afhandlinger i Europa og USA og alle andre steder på jordkloben om: Hvad er det for nogle mennesker, vi har fanget? Hvordan skal de behandles i det internationale retssystem? Er det soldater? Er det almindelige gangstere? Skal de have et almindeligt domstolsforløb? Det her er kompliceret stof.

Jeg føler i hvert fald – det kan så være, at det er uretfærdigt – at der er en utrolig ensidig, letkøbt forklaring fra SF's og Enhedslistens side i

det her. Jeg synes, at vi skal påvirke USA, hvis vi føler, at der sker ting i USA, der ikke er, som de skal være, ligesom vi forventer, at amerikanerne reagerer, hvis vi herhjemme overtræder nogle internationale aftaler.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til hr. Søren Espersen og beder fru Pia Christmas-Møller komme på talerstolen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Pia Christmas-Møller (KF):

Kampen for overholdelsen af den humanitære folkeret er af fundamental betydning for alle, som drømmer om og arbejder for en international retsorden. Derfor må og skal kravet om overholdelse af den humanitære folkeret konstant være at finde som et vandmærke i Danmarks internationale aktiviteter.

For Det Konservative Folkeparti er det et krav, som skal rettes mod så vel venner som fjender, så vel store som små, og kravet skal markeres tydeligt, vedholdende og effektivt.

Det er indlysende, at det selvfølgelig derfor også gælder USA. Jeg noterer da også med tilfredshed, at regeringen igen og igen med udenrigsministeren og statsministeren i spidsen over for den absolutte top i den amerikanske regering har markeret denne holdning i forbindelse med Guantánamofangerne.

Det er fuldstændig uholdbart med tidsubgrænset tilbageholdelse, og når det gælder den umenneskelige mishandling af fanger, som vi har hørt om og set billedokumentation for, savner man dækkende ord for ugeringerne. Det er ugeringer, som er i strid med alt, hvad vi står for.

Når der skal gøres op med den slags, er det utrolig vigtigt, at den ansvarlige nation selv viser vejen; at der er et kontrolsystem og en politisk vilje til at rydde op og gøre op med de ansvarlige. Det kræver kort og godt et handlekraftigt retssystem.

Her har det været godt at kunne konstatere, at der er grundlag for at have tillid til det amerikanske demokratis vilje til at sikre, at nogle fundamentale retsprincipper bliver overholdt, og at viljen til at rydde op også er til stede. Den gælder både den tidsubegrænsede tilbageholdelse af fanger og mishandlingerne. Og Guantánamofangeres sag har været for den amerikanske højesteret, som klart har givet fangerne krav på at få deres sager prøvet ved domstolene.